1 Definicja

Definicja 1 Niech T będzie drzewem binarnym o wysokości d, którego wierzchołki zawierają klucze z liniowo uporządkowanego zbioru. Drzewo T nazywamy kopcem iff $d \leq 1$ lub T spełnia następujące warunki:

(1) Struktura drzewa

- wszystkie jego liście znajdują się na głębokości d lub d-1;
- wszystkie liście z poziomu d 1 leżą na prawo od wszystkich wierzchołków wewnętrznych z tego poziomu;
- położony najbardziej na prawo wierzchołek wewnętrzny z poziomu d-1 jest jedynym wierzchołkiem wewnętrznym w T, który może mieć jednego syna (co implikuje, że pozostałe wierzchołki wewnętrzne mają po dwóch synów);

(2) Uporządkowanie

klucz w każdym wierzchołku wewnętrznym jest nie mniejszy od kluczy w jego potomkach.

Warunki określające strukturę kopca mogą się wydać nieco skomplikowane. W rzeczywistości mówią one, że dobrą strukturę mają drzewa binarne powstałe przez dopisywanie do początkowo pustego drzewa wierzchołków do kolejnych poziomów drzewa, zapełniając każdy poziom od lewej strony do prawej strony .

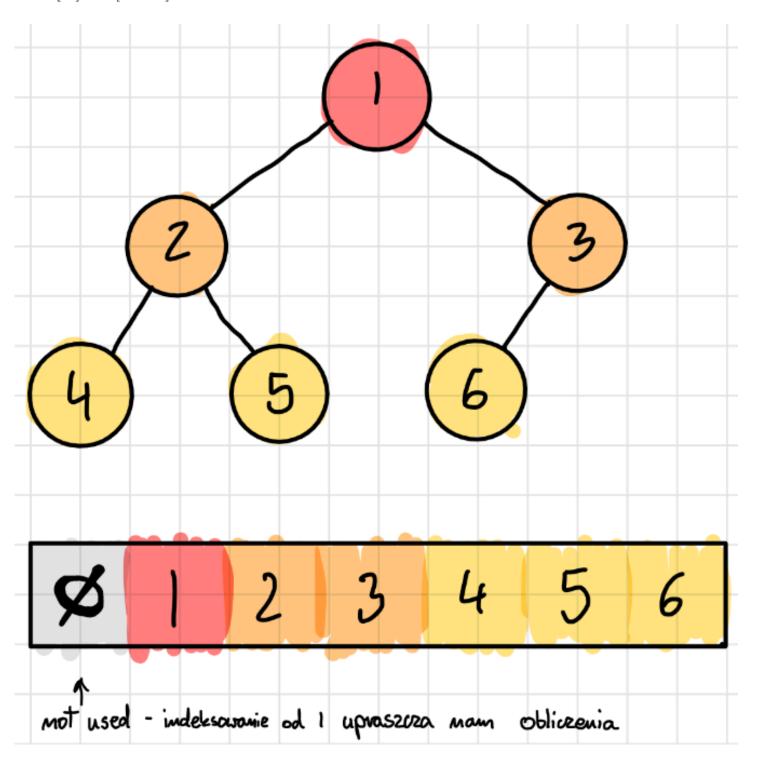
2 Implementacja kopców

Kopce w bardzo efektywny sposób mogą być pamiętane w tablicach. Do pamiętania kopca n-elementowego używamy n-elementowej tablicy K:

- korzeń kopca pamiętany jest w K[1],
- \bullet lewy syn korzenia pamiętany jest w K[2], prawy syn korzenia w K[3], itd \dots .

Uogólniając: wierzchołki z poziomu k-tego pamiętane są kolejno od lewej do prawej w $K[2^k], K[2^k+1], \ldots, K[2^{k+1}-1].$

Fakt 1 Ojciec wierzchołka pamiętanego w K[i] znajduje się w K[i] div 2] zaś jego dzieci (o ile istnieją) w K[2i] i K[2i+1].

Ważniejsze procedury

```
procedure buduj-kopiec (K[1..n])
for i \leftarrow (n \text{ div } 2) downto 1 \text{ } przesu\acute{n}-ni\acute{z}ej (K,i)
```

```
procedure przesu\acute{n}-ni\acute{z}ej (K[1..n],i)
    k \leftarrow i
                                                                      def build_heap_fast(self): # 0(n)
    repeat
       j \leftarrow k
                                                                             for i in range(len(self.heap) // 2, 0, -1):
        if 2j \le n and K[2j] > K[k] then k \leftarrow 2j
        if 2j < n and K[2j+1] > K[k] then k \leftarrow 2j+1
                                                                                    self.move_down(i)
       K[j] \leftrightarrow K[k]
    until j = k
                                                                     procedure przesuń-wyżej (K[1..n], i)
def move_down(self, i):
                                                                         k \leftarrow i
   iterator = i
                                                                         repeat
   condition = True
                                                                             i \leftarrow k
                                                                             if j > 1 and K[j \text{ div } 2] < K[k] then k \leftarrow j \text{ div } 2
   while condition:
       max_child = iterator
                                                                             K[j] \leftrightarrow K[k]
       left_child = 2 * iterator
                                                                         until j = k
       right_child = 2 * iterator + 1
                                                                                     def move_up(self, i):
       if left_child < len(self.heap) and self.heap[left_child] < self.heap[max_child]:</pre>
                                                                                          iterator = i
           max_child = left_child
                                                                                         condition = True
       if right_child < len(self.heap) and self.heap[right_child] < self.heap[max_child]:</pre>
                                                                                          while condition:
           max_child = right_child
                                                                                             parent = iterator // 2
                                                                                             if parent > 0 and self.heap[parent] > self.heap[iterator]:
       if max_child != iterator:
                                                                                                  self.change_elements(iterator, parent)
           self.change_elements(iterator, max_child)
                                                                                                 iterator = parent
           iterator = max_child
                                                                                              else:
       else:
                                                                                                  condition = False
           condition = False
```

3 Zastosowania kopców

3.1 HEAPSORT - sortowanie przy użyciu kopca

```
\begin{array}{c} \mathbf{procedure} \ heapsort(K[1..n]) \\ buduj - kopiec(K) \\ \mathbf{for} \ i \leftarrow n \ \ \mathbf{step} \ -1 \ \ \mathbf{to} \ 2 \ \ \mathbf{do} \\ K[1] \leftrightarrow K[i] \\ przesuń-niżej \ (K[1..i-1],1) \\ \mathbf{return} \ K \end{array}
```

Twierdzenie 2 Algorytm heapsort działa w czasie $O(n \log n)$.

3.1.1 Przyspieszenie heapsortu

Po usunięciu maksimum na szczycie kopca powstaje dziura, w którą heapsort wstawia element z dołu kopca. Element taki jest, z dużym prawdopodobieństwem, mały i zostanie przez procedurę przesuńniżej zsunięty z powrotem nisko. Przesuwając go o jeden poziom w dół przesuńniżej wykonuje dwa porównania. Tak więc z dużym prawdopodobieństwem potrzeba będzie 2-wysokość kopca porównań na przywrócenie własności kopca.

Można postępować nieco oszczędniej. Otóż można najpierw przesunąć dziurę na dół kopca, następnie wstawić w nią ostatni element kopca i używając procedury przesuń-wyżej znaleźć dla niego odpowiednie miejsce w kopcu. Oszczędność wynika z tego, że na przesunięcie dziury o jedno miejsce w dół potrzeba tylko jednego porównania oraz z tego, że w średnim przypadku przesuń-wyżej będzie przesuwać element o nie więcej niż 2 poziomy w górę.

3.2 Kolejka priorytetowa

 $Kolejka\ priorytetowa\ jest\ strukturą\ danych przeznaczoną do pamiętania zbioru <math>S$ (elementów z jakiegoś uporządkowanego uniwersum) i wykonywania operacji wstawiania elementów do S oraz znajdowania i usuwania największego elementu z S.

Wprost idealnie do implementacji kolejek priorytetowych nadają się kopce.

3.2.1 Procedury realizujące operacje kolejki priorytetowej

```
function find - max(K[1..n])

return K[1]

procedure delete - max(K[1..n])

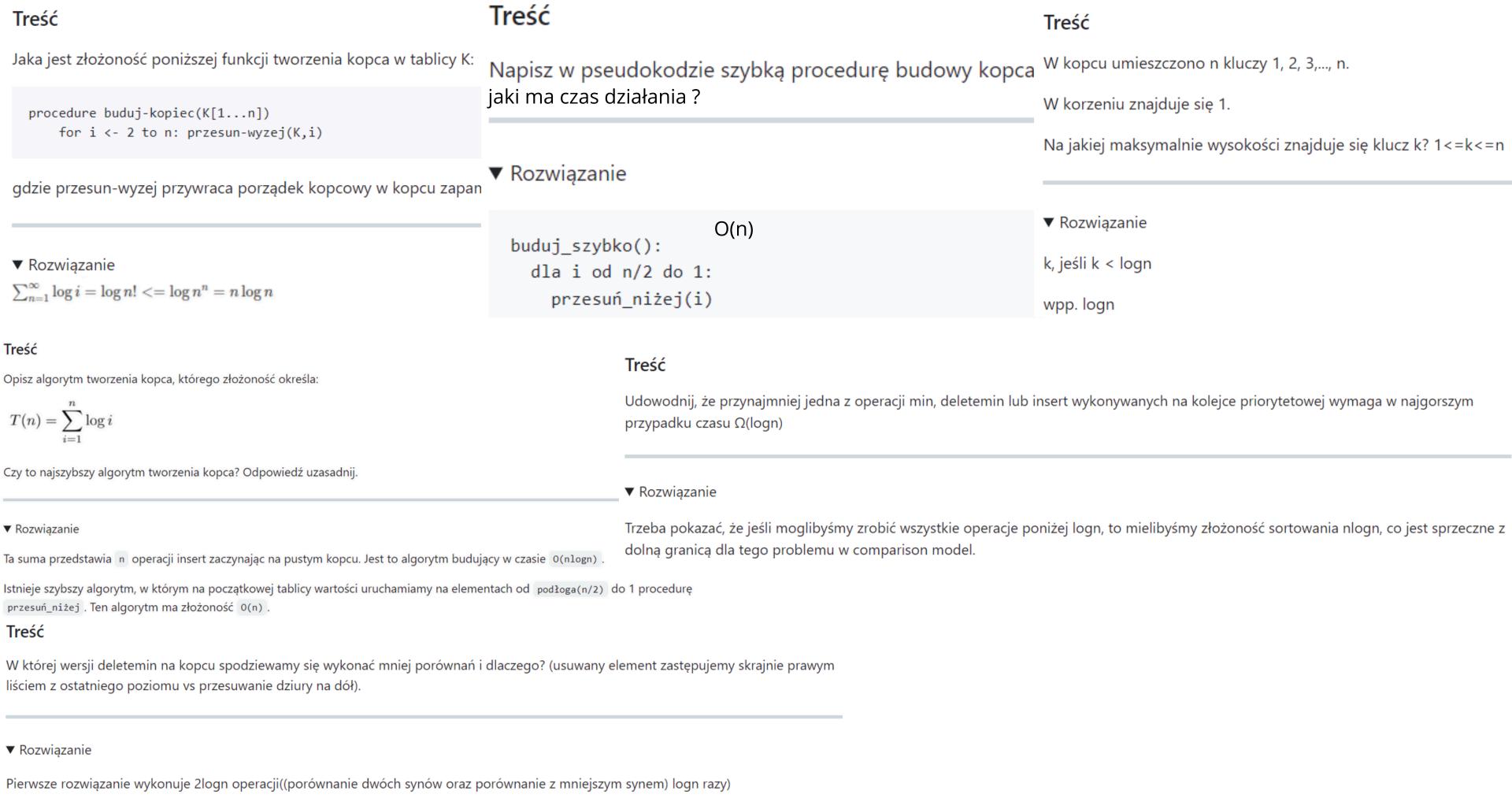
K[1] \leftarrow K[n]

przesu\acute{n}-ni\acute{z}e\acute{j} (K[1..n-1],1)

procedure insert - node(K[1..n],v)

K[n+1] \leftarrow v

przesu\acute{n}-wy\acute{z}e\acute{j} (K[1..n+1],n+1)
```


Przesuwanie dziury w dół wykona >= logn i z dużym prawdopodobieństwem będzie to <2logn (porównanie dwóch synów logn razy +

naprawienie kopca)